

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 9 mei 2016 uitspraak gedaan betreffende het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie van de Faculteit der Sociale Wetenschappen, hierna: verweerder, waarbij het verzoek tot herbeoordeling van het tentamen Interculturele Pedagogiek is afgewezen.

I. Ontstaan en loop van het geding

In februari 2016 heeft appellante een verzoek ingediend bij verweerder tot herbeoordeling van het tentamen Interculturele Pedagogiek. Op 1 maart 2016 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 9 mei 2016. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, respectievelijk voorzitter en secretaris.

II. Motivering

1. Appellante voert - kort samengevat - aan dat de beoordeling van het tentamen Interculturele Pedagogiek niet zorgvuldig is geweest en zij voor een aantal vragen niet het juiste puntenaantal heeft ontvangen. Appellante is van mening dat zij, anders dan door verweerder aangevoerd, de antwoorden voldoende heeft uitgediept. Appellante is van mening dat zij recht heeft op een second opinion, omdat het een tentamen betreft met open vragen. Appellante voert aan dat de examiner die het tentamen heeft beoordeeld haar antwoorden niet goed heeft vergeleken met de antwoorden van het antwoordmodel. Appellante geeft aan dat zij het vreemd vindt dat zij precies het antwoord geeft dat van haar gevraagd wordt, maar dat zij niet het juiste aantal punten krijgt. Appellante spreekt haar zorgen uit over de voorbereiding voor de herkansing, omdat zij zo geen duidelijk beeld heeft van wat er van haar wordt verwacht.

Dat appellante tijdens de inzage van het tentamen de mogelijkheid zou hebben gehad om vragen te stellen of verduidelijking te krijgen, zoals verweerder heeft aangevoerd, is volgens appellante niet helemaal correct. Appellante moest tijdens de inzage een briefje met opmerkingen op het antwoordformulier plakken dat vervolgens later door de examiner zou zijn bekeken. De examiner heeft haar vervolgens gemaild dat de opmerkingen niet kloppen. De examiner is voordat appellante met haar in gesprek kon gaan met zwangerschapsverlof gegaan. Appellante is van oordeel dat een gesprek met de examiner na haar terugkomst niks zou veranderen aan de situatie; volgens appellante zou alleen door middel van een second opinion kunnen worden vastgesteld dat het tentamen niet zorgvuldig is nagekeken.

2. Verweerder voert aan dat de beoordeling van het tentamen van appellante zorgvuldig tot stand is gekomen. De examiner heeft in haar reactie op de schriftelijke opmerkingen van appellante in het bericht van 12 januari 2016 aangegeven waarom de opmerkingen van appellante niet hebben geleid tot toekenning van een hoger puntenaantal. Vervolgens heeft

de examiner na een verzoek van appellante om nadere uitleg, zorgvuldig en uitgebreid toegelicht waarom appellante niet meer punten krijgt. De examiner is van mening dat de vragen niet voldoende zijn uitgewerkt, terwijl dat wel in de vraag stond. De examiner heeft aangeboden om ten behoeve van de herkansing (via de studieadviseur) een gesprek aan te gaan met appellante om haar te ondersteunen in de voorbereiding van de herkansing van het tentamen.

Wegens zwangerschapsverlof van de examiner heeft verweerder de bachelor coördinator (tevens programmaleider) geïnformeerd over de vragen van appellante. De bachelor coördinator is van mening dat de diverse antwoorden van appellante niet aan de norm voldoen en dat de examiner de opmerkingen zorgvuldig heeft beoordeeld.

Dat appellante recht zou hebben op een second opinion zoals appellante heeft betoogd bestrijdt verweerder met klem; noch de Onderwijs- en examenregeling bachelor opleidingen FSW, noch de Regels en Richtlijnen bachelor- en masteropleidingen FSW voorziet in een recht voor studenten op een second opinion ten aanzien van de beoordeling van een tentamen. Verweerder geeft aan dat het niet haar taak is om de inhoud van het tentamen te beoordelen, maar te beoordelen of de procedure zorgvuldig en degelijk is doorlopen. Nu het antwoordmodel deugdelijk is, een bekwame examiner de opmerkingen zorgvuldig heeft bekeken en uitgebreid heeft beantwoord ziet verweerder ook geen grond en reden voor een herbeoordeling.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Met betrekking tot de beoordeling van het tentamen merkt het college allereerst op dat een dergelijke beoordeling een discretionaire bevoegdheid is van de daartoe aangewezen examiner. De beoordelingsbeslissing van de examiner kan slechts marginaal door het college worden getoetst.

Het college heeft na te gaan of de examiner in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te handelen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel. Niet weersproken is dat appellante van de examiner per e-mail toelichting heeft ontvangen waarom de opmerkingen van appellante bij het tentamen niet tot een hoger puntenaantal zal leiden. Hierbij neemt het college in aanmerking dat ook de bachelor coördinator het tentamen van appellante heeft bekeken en tot het oordeel is gekomen dat de antwoorden niet voldoen aan de norm. Het college is van oordeel dat met de door verweerder overgelegde stukken de beoordeling van het tentamen deugdelijk gemotiveerd en transparant is. Dat het tentamen niet zou zijn beoordeeld zoals appellante heeft gesteld is naar het oordeel van het college dan ook onjuist. Voorts heeft het college niet kunnen vaststellen dat de examiner onzorgvuldig heeft gehandeld als gevolg waarvan de beslissing van de examiner geen stand zou kunnen houden. Met betrekking tot de overige, meer inhoudelijke punten die door appellante naar voren zijn gebracht is het college met inachtneming van een marginale toetsing van mening dat er geen aanknopingspunten zijn voor een oordeel dat de beslissing van de examiner kennelijk onredelijk of anderszins onjuist zou zijn.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.